

**De methodi Hawkinsianae in calculosorum sectione praestantia,
positiones anatomicae et chirurgicae ... / [Pierre Faguer].**

Contributors

Faguer, Pierre, 1733-1787.
Louis, M. (Antoine), 1723-1792.
Université de Paris.

Publication/Creation

[Parisiis] : Typis P. Al. le Prieur, 1769.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/tmkamd5b>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

METHODI HAWKINSIANÆ
IN CALCULOSORUM SECTIONE PRÆSTANTIÀ,
POSITIONES
ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

Quas, DEO JUVANTE, & præside M. ANTONIO LOUIS, Artium Liberalium & Chirurgiæ Magistro, Scholarum Professore Regio, Collegii antiquo & designato Præposito, Academiae Regiæ Secretario perpetuo, Regio Librorum Censore, antiquo Nosocomii Charitatis Chirurgo Primario, in Exercitiis Regiis à Consiliis Chirurgicis, è Regiâ Scientiar. Monspel. Societate, & ex Acad. Scient. Humanior. Litterar. & Artium Lugdun. Rothomag. & Metensi, Societatis Regiæ Scientiar. Gottingensis, Instituti Bononiens. Academiae Imperialis Apathistarum Florentinæ Socio extraneo, Botanices Florentinæ Collegâ Honorario, & in saluberrimâ Facultate Medicinæ Halæ - Magdeburgicâ Chirurgiæ Doctore, tueri conabitur, PETRUS FAGUER, Cenomanus, Artium Liberalium Facultatis Parisiensis, & Chirurgiæ Cenomanensis Magister, Nosocomii generalis Parisiensis in domo dictâ La Salpêtrière nuper Chirurgus præcipuus, Primariæ stipatorum Regis gallicæ Cohortis Chirurgus-Major, Theses Auctor.

P A R I S I I S,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

*Die Sabbati primâ Julii à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam
A. R. S. H. 1769.*

PRO ACTU PUBLICO
ET
SOLEMNI COOPTATIONE.

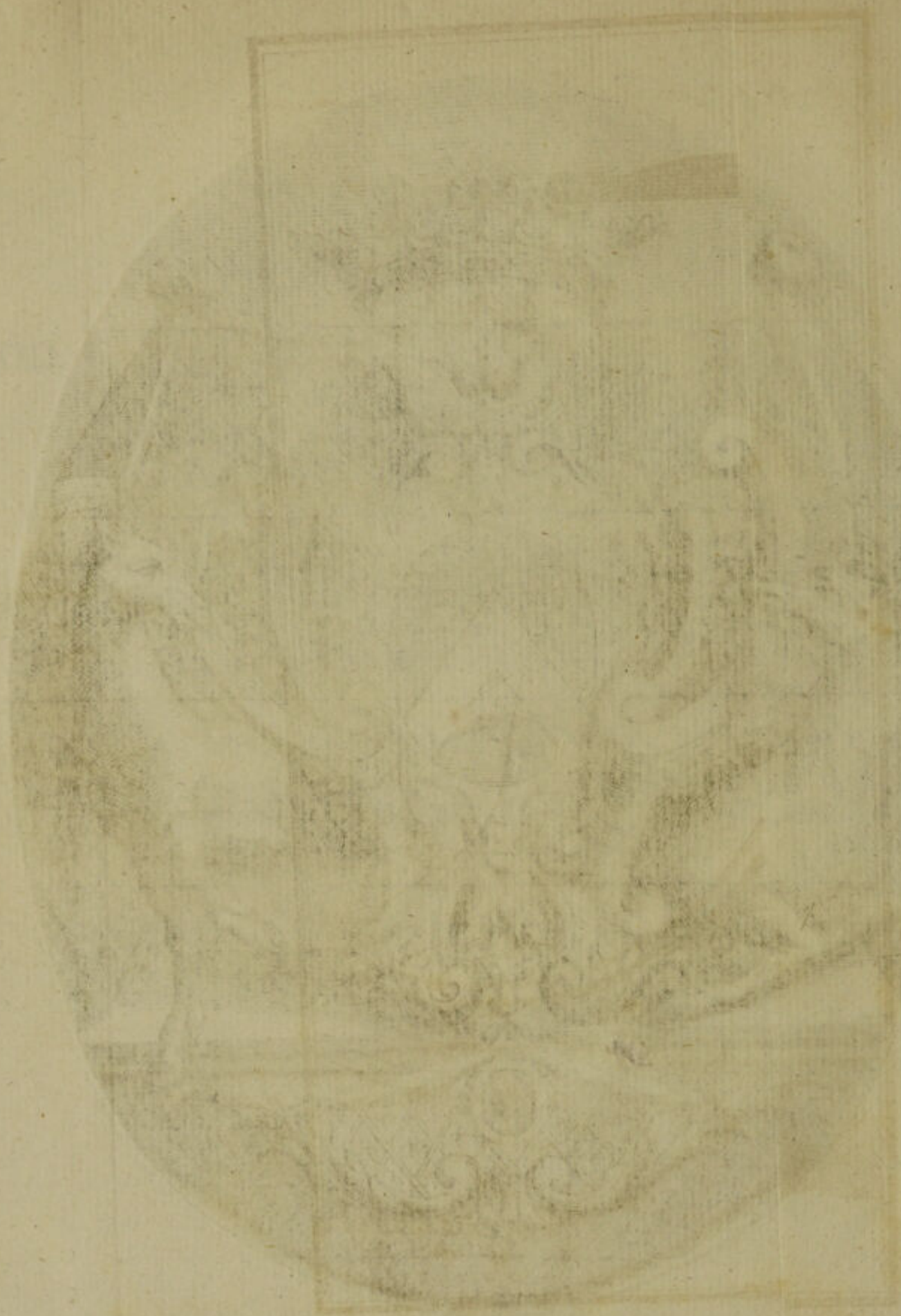

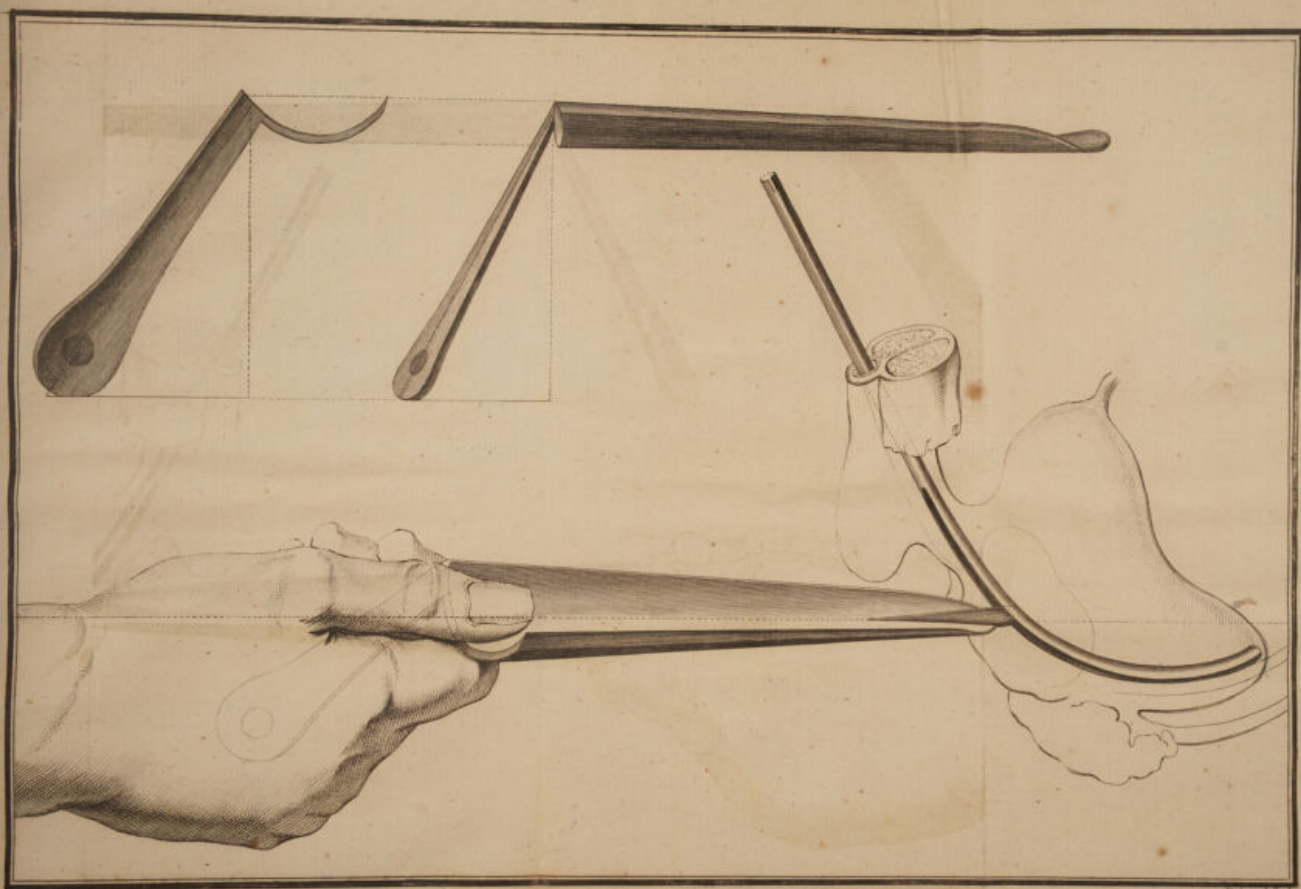
Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii
Typographi.

M. D C C. L X I X.

CELSISSIMO AC POTENTISSIMO
DD. GABRIELI - LUDOVICO DE NEUFVILLE
DUCI DE VILLEROY,
PARI FRANCIAE,
PRIMARIAE STIPATORUM REGIS GALLICAE COHORTIS
PRÆFECTO,
— GUBERNATORI AC PRÆTORI GENERALI LUGDUNI,
TRACTUSQUE LUGDUNENSIS, FORENSIS, BELLOJOVIENSIS, &c, &c.

DE
METHODI HAWKINSIANÆ
IN CALCULOSORUM SECTIONE
PRÆSTANTIÂ,
POSITIONES
ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

SANGUINIS circulatione vivit homo, crescit, nutritur; provida hæc nullâque mechanicâ arte adæquanda liquidi vitalis in omnes partes dispensatio & propulsatio, decursu modò imperuosiori per vasa majora, modò tardiori per angustiores & implicatas minimorum vasorum vias, ex mechanicæ legibus perficitur; undè diversæ humorum alterationes eorumque necessariæ excretiones. Ipsâ vi vitæ perspirant promptissimè quæ aquea sunt. Motu cordis & artèriarum vitali & calore indè oriundo, sanguis, post diversa œconomix animalis expleta munia, residuus, ad putrescibilem acrimoniam perpetuò propiùs accedit, quæ quidem potu diluente demulcetur, novoque temperatur jacturas

reparante chylo quem præbent alimenta. Hic verò, licet blandus & homogœneus videatur, terreas, salinas, oleosas continet particulas ab alimentis suppeditatas, per vim circuli sanguinei conterentem ad alcalinam naturam vergentes, quarum crassiores per solos renes excerni queunt, & à quibus per urinam corpus expurgatur. A renibus per ureteres in vesicam defluit lotium, ibique ad tempus continetur. Sola vitæ humanæ mundities hanc lotii moram, tam immanes quandòque morbos parituram, desiderat; nam absque vesicâ numquam majores lapilli coalescerent, nec calculi vesicæ orirentur, atrociorum torminum causa. Sed ut ait perillustr. Baro van *Haller* (a) id incommodum natura neglexit ne socialis vitæ deliciæ perirent & homo hominem, ut invisum suâ sorde animal, fugeret. Quod etiam conceptis verbis dixerat Clar. Beudt, in eruditâ dissertatione Anatomico-Physiologicâ de fabricâ & usu viscerum uropoieticorum.

VESICA urinaria viscus est carneo-membranaceum, in pelvi situm, urinæ collectioni & expulsionì destinatum. Recentioribus Anatomicis laus sit de figuræ hujus-ce visceris accuratiori cognitione. Eorum antecessores vesicam pyriformem dicebant; videbatur in infimâ abdominis parte sita, instar lagenæ cujus fundus, superior esset pars & amplior; inferior verò in urethram desinens, angustum & coarctatum lagenæ collum.

DIVERSAM omninò esse Vesicæ figuram patuerat jam ex Anatomicâ delineatione quam publici juris fecit Clar. Le Dran, ordinis nostri senior Magister, in eximio libro cui titulus: *Parallele des différentes méthodes de tirer la pierre hors de la Vessie*, Paris 1730. Fundum partem ampliorem, infimam & intestino recto incumbentem memoravit Clar. Weitbrecht in Actis Acad. scientiar Petropolitanæ (b); contrà verò, partem superiorem quæ inflata suprâ pubem assurgit, acuminatam esse, atque Urethram non in axi majori parti superiori oppositâ nasci, sed antrorsum, tanquam obturamentum in dolio. Hujus-ce investigationis antesignanus fuit illustriss. Morgagni, cui longè aliam Vesicæ figuram quam ex

(a) Physiolog. tom. VII, Lib. XXVI, sect. IV, §. XIII. *De Utilitate Vesicæ.*

(b) Vol. V, pag. 194.

Anatomicorum descriptionibus, spectare non sine admiratione contigit. Nam si quæ erat pyri similitudo, non inversi quidem erat, sed basi innixi; ut inferior Vesicæ pars ferè mediâ, nedum superiore, latior esset, ac inversi potius, ut vulgò loquuntur, cordis quam pyri imaginem tota Vesica referret (a). Inflatas inspexerat Vesicas illustr. Anatom. Antistes *Morgagni*; vacuas porrò perscrutari operæ pretium erat. Hoc pensum ad artis incrementum absolvit Clarissimus *Camper*, Professor Groningensis, Academiae Regiæ Chir. Paris. Socius, Demonstrationum Anatomico-Pathologicarum Tomo secundo. Contracta & evacuatione mirum in modum imminuta Vesica cavum habet triangulare, cujus apex superior pars, basis autem transversè intrâ pelvim intestino recto in viris insidet. Fovea à parte posticâ formatur & posticus paries anteriori ità accedit ut nullum spatium intersit. (V. fig. à Clarissimo Auctore mutuatur.) Vesica guttatim urinam à renibus excipiens, extenditur ità ut fovea priùs intumescat, apex deindè attollatur, basis verò situm relativum servet. Interior Vesicæ membrana sensu perexquisito donatur, præsertim circà foramen anterius, effluxui urinæ in urethram destinatum. Humore mucoso obducitur, eoque contrà lotii stagnantis acrimoniam defenditur. Dum à calculo vel aliâ causâ magis irritatur aut stimulatur Vesica, hujus muci fit major secretio; undè micturitiones frequentiores imò & doloriferæ cum irritato conatu, morbus atrocissimus, qui tenesmus Vesicæ denominari potest.

Muci secretioni destinatæ nullæ sunt glandulæ, vel saltem non apparent; ultimarum arteriolarum aperta ostiola liquorem blandum, quo Vesicæ superficies interior quasi madore irroratur, excernere possunt.

MUSCULARES fibræ inter se contextæ, aliæ aliis diversimodè innexæ, latam muscularem Vesicæ externam tunicam efficiunt; eo modo ordinatæ sunt ac dispositæ ut in expellendâ urinâ uniformiter se contrahendo, figura Vesicæ triangularis fervetur.

Hac musculari tunicâ summè irritabilis est Vesica, quæ proprietas Cl. Halleri experimentis confirmata, jam in vivis animalibus innotuerat, factò periculo à Clar. Drelincurtio (b):

(a) Morgagni Epistol. Anatom. I, §. 61.

(b) Experim. Anatom. ex vivorum sectionibus petita. Canicid. II.

» in cane Vesica leviter forcipibus fauciata ; undiquè sese
 » contraxit & omnem urinam exclusit ; imò Vesica isthæc
 » adedò sese conglobavit in arctum , ut prostatarum ad quas
 » se receperat , vix æquaverit molem. »

VESICÆ propriâ musculari actione expellitur urina ,
 hanc expulsionem nequidem juvantibus abdominis pressione
 & diaphragmatis contractione ; cùm abolitâ , ob distensionem
 nimiam , Vesicæ contractili facultate , nullam opem ferant
 alienæ compressiones quæ ad expellendam urinam causæ coad-
 jutrices falsò dicebantur. Immisâ tunc in Vesicam fistulâ ,
 Artis Chirurgicæ beneficio ægri sublevantur.

DE tunicarum numero non consentiunt Auctores ; alii
 tres , quatuor alii Vesicæ adscribentes. Clar. Beudt. quinque
 tunicas demonstratione evidentissimâ in conspectum venire
 asserit. An vero rectè , res est expeditæ disquisitionis. Primam
 annumerat peritoneum Vesicæ partem superiorem tegens ;
 hæc ipsi videtur Vesicam firmare & defendere ne compres-
 sione viscerum abdominalium aut expansione majori tunica
 muscularis hoc loco læderetur ubi minima datur resistentia.
 Alteram exponit valdè laxam , cellulofam , Vesicam undique
 circumcingentem , quâ omnibus partibus ambeuntibus laxè
 adhæret. Hæc cellulofitas quodammodo involucrum Vesicæ ,
 non verò genuina tunica , nisi improprie dici potest.

IN hæc cellulosa telâ insigne vasorum rete tum arteria-
 rum , tum imprimis venarum , inter se mirè intertextarum
 conspicitur , potissimum in parte inferiori , quæ recto intes-
 tino & prostatae vicinior est. Aberrantia instrumenta laxum
 hunc cellularem textum dilacerant , saccumque efficiunt
 qui Vesicæ cavum mentiendò , minùs peritos aliquandò in
 errorem ducit , ipsamque curationem infaustam reddit.

MUSCULOSA sequitur Vesicæ tunica quam tertiam habet
 Cl. Beudt. Quartam , nerveam vocat. Inter utramque secun-
 da cellulosa est Albini , per quam vasa equidem minora
 repunt , quæque , impulso flatu , eleganti spectaculo adsurgit.
 Hanc vasculosam à nerveâ distinguit Cl. Hallerus , qui inter
 nerveam & intimam , cellulofam tertiam adstruit. Intima
 porrò epidermidis dicitur propago , levissima , muco lubrica ,
 quæ erosionem secedit à nerveâ , ut exterior oris , faucium ,
 ventriculi , intestinorum membrana , cui similis est , & perindè
 renascitura. Indurari usu uvæ ursi & indè sensus Vesicæ sopiri ,
 creditur.

SERIEM adesse fibrarum orbicularium, extremum colli seu cervicem Vesicæ ambientem & claudentem, ad urinæ effluxum impediendum, in viris cum intestini recti fibris coherentem, vel fasciculis ortis ab osse pubis productam, quam sphincterem vocant, nonnulli planè negant; cum depressio fundi Vesicæ, elevatio orificii urethræ, prostaticæ proeminentia, fistulæ urinariæ contractio, longitudo & flexiones, satis superque lotii moræ in Vesicâ provideant, illiusque prohibeant involontarium exitum.

VESICA, parte anteriori, sub angulo ossium pubis immediatè & directè abit in canalem spongioso-membranaceum, vesicæ continuum, urethra dictum, quæ singulari modo sub dicto ossium pubis angulo flectitur, nempe ut primò antroorsum parùm descendat cum egreditur, mox inflectatur versus inferiora, & arcuato ductu incurvetur, deindè ad latera lentè iterùm assurgat ubi corporibus cavernosis penis, eo loco ubi conjunctione angulum efformant, prostata occurrit, & inferiori parte in eorum sulco cui firmiter adhæret, procedit: sicque mediantibus corporibus cavernosis & ligamento suspensorio ossibus pubis annexo, firmatur & sustentatur, tandem eorum ductui & inflectioni respondet directionique obtemperat, donec in fine per glandem penetrat, sicque ad ejus extremum angustâ fissurâ liberè hiet (a).

URETHRÆ amplitudo non ubiquè eadem observatur; ad initium enim ubi prostata necitur, plerumquè intùs maximè contractaprehenditur, quod in Lithotomiâ quoque ipso digito explorare & percipere possumus. Hic locus tamen in excretionem valdè dilatat. quod in inflatâ, aut liquore maximè extensâ Vesicâ, clarè patet. Deindè verò multò amplior fit ubi à prostatâ versus bulbum ipsius urethræ, sola & libera procedit. Bulbus sive protuberantia urethræ est pars ejus posterior proximè ad prostatam sita, pollicem longa, bulbum quodammodo referens. Tunc sensim angustatur urethra, ubi sub corporibus cavernosis & angulo ossium pubis pergit. Tum ferè cylindricè per totum ejus tractum exportigitur, donec ad glandem parùm priùs iterùm dilatata, angustâ & oblongâ contractâ rimâ pateat.

VESICÆ ostio undequaquè adhæret magna & unica glan-

(a) Cl. Beudt. Dissert. de visceribus Uropoieticis, Disp. Anat. XIII Select. ab Haller collect. vol. III.

dula quæ prostata dicitur. Implet arcum ossium pubis ; in permultis , si non in omnibus , integram urethram amplexatur ; magnitudo ejus varia est ; ex Clar. Campero , duos transversos digitos in universum lata est , unum cum dimidio longa , & eam exhibet figuram quæ in tabulâ annexâ punctis designatur. Quâ parte urethram cingit prostata , ferè digito transverso sub Vesicæ collo , terminantur , duobus orificiis ejaculatoriis , vasa feminaria in eminentiam caput gallinaginis dictam.

CUTI in regione perinæi subdita sunt tria musculorum paria , erectores qui nati ab ossibus ischii , utrinquè in corpora cavernosa desinunt : acceleratores oriundi à sphinctere ani , partem urethræ posteriorem amplectuntur & constringunt , in corpora cavernosa itidem desinentes : transversales qui ab ossibus ischii ducentes ortum , urethræ bulbo inferuntur , ejusque dilatationi inserviunt. Et hæc sufficiant circà partes quarum cognitio exponendæ doctrinæ de calculosorum curatione competit.

CALCULOSOS quam plurima , diversa & varia infestant symptomata , alios morbos aliasque causas mentientia ; ut ex illis difficillima quandoquè sit calculi Vesicæ diagnosi.

PRIMUM signum est dolor in collo Vesicæ qui circà finem mictionis exasperatur , & ad glandis extremum propagatur. Secundum , pruritus in pudendo qui ægros cogit illud sæpè manibus contrectare , molestiam illam auferre conantes. Tertium , pondus in perinæo cum dolore gravante , præsertim à calculo grandiori. Quartum , mingendi difficultas cum summo conatu , parturientium more , & urinæ guttatim effluentis stillicidio , cum micturitione frequenti. Quintum , fluxus urinæ suppressio inter mingendum , calculo ad Vesicæ orificium , in medio cursu , subito cum urinâ delato , illud que obturante. Sextum , facilior nonnumquam exitus urinæ resupinato corpore , ob longiorem in eo situ ab orificio Vesicæ calculi recessum. Septimum , frequens virgæ erectio à Vesicæ phlogosi quæ calculi præsentia inducitur. Octavum , frequens cum tenesmo desidendi cupiditas , mingendi cupiditatis pedisequa , propter consensum sphincteris ani & colli Vesicæ , quia nervos habent communes. Nonum , molestia quævis exagitatio , equitatio , per salebrosa loca ambulatio ; quia tunc Vesicæ cervix à lapide commota valdè

contunditur. Decimum, quod ægri à nullo ut plurimum remedio leventur sed è contrà pejus habeant. Undecimum, si lapillos excernere solitus æger nullos reddiderit posteaque urinæ difficultate urgeri incipiat. Duodecimum, desumitur ex inspectæ urinæ subsidentiâ, tenaci, glutinosâ, fundo matulæ adhærenti, quæ sapissimè post urinæ effusionem, etiam vehementi concussione, excuti nequit: quod signum falsò tanquam Pathognomicum habet Cl. Riverius, dicens; præsens, calculi Vesicæ præsentiam indicare, quamvis absens ejusdem absentiam non significet. Materiæ etenim glutinosæ excretio à pravâ Vesicæ dispositione absque calculo frequens est, & effectus certus contractæ præter naturam & quasi schirrosæ Vesicæ.

CERTISSIMUM & indubium diagnosis signum est exploratio quæ fit per catheteris in Vesicam, & digiti in anum, immisionem. Hanc longè certiorè autumat Riverius, quod non solum adesse calculum ostendat, sed etiam illius differentias quoad magnitudinem, figuram & numerum patefaciat. Reverà interdum onere calculorum sinuosa fit ad latera recti intestini Vesica, infra collum, ibique nidulantes, immissus catheter haud facilè nanciscitur: digitus tum in podicem introductus, certior est, ex observatione Riolani, explorator (a). Tamen cum mediatè tantùm digitus calculum tangat, facilè falli & fallere potest. Nulla est certior exploratio quam à cathetere, cujus sonus & strepitus, sive attritus ad calculum, auribus & manibus à Chirurgo non solum, sed etiam ab adstantibus percipi manifestè potest. Curandum porrò ne fortè orto stridore vel strepitu decipiantur; quod ab aëre per fistulam concavam pollice non obturatam quandoque illusoriè contigit.

LEVISSIMÈ & cautissimè procedendum, catheterem in Vesicam immittendo, blandiùsque in inquirendo calculo, ne dolores, organi valdè sensilis irritatione molestissimâ, excitentur, undè symptomata jam vix tolerabilia exasperarentur; quod frequenter accidit in exploratione Vesicæ à Rudioribus, jure sic appellatis quibusdam Pseudo-Chirurgis, etiam si à populo illis credulo qui & vult decipi & faciliùs decipitur, peritorum nomine salutentur.

ÆGROS ab aliâ causâ miserrimè excruciaci annotavit Clar. Camperus; ob longius catheteris rostrum, susque deque

(a) Enchirid. Anatom. Lib. II, cap. XXX.

motum ; internam Vesicæ membranam conterens , quia continuò se circà illud Vesica contrahit : si verò jam contracta est Vesica à frequentioribus micturitionibus, si schirrosa aut ulcerata , quanti parantur cruciatus , à longiori apice cannulæ inquisitoriae !

CALCULI existentis indicatio curativa à solâ extractione petenda. Præparato ægro , si res & ut res postulaverit , depleto , enematis ope , intestino recto , calculosus secundum artis præcepta collocetur. Tum demisso in Vesicam cathetere fulcato , ad sectionem se accingat Operator. Quæ ut rectè fiat in perinæo , incidenda priùs sunt tegumenta , dividendus musculus transversalis , urethraque secanda usquè ad collum Vesicæ , unà cum prostatâ cervicem colli cingente : sic facilis paratur educendo calculo via , plagâ simplici , solius naturæ beneficio consolidandâ. Quomodo autem perfectiùs id peragetur nunc stabiliendum.

PROGRESSUI Lithotomiæ admodum nocuit illorum imprimis Operatorum falsa cautio , quâ , securitatis aliàs laudandæ consilio , catheteris ipsimet moderatores esse voluerunt , libenter manus sinistræ ad rem majoris momenti necessariæ , auxilio cassi. Majori curvaturâ , canalis curvaturæ minùs congruenti , vulgo instructus est catheter , ut ejus sulcus eminens in perinæo distinctè percipi queat , in eumque mucro scalpelli , quem Lithotomum vocant , facilius adigi. Ast quis non videt hoc operandi modo , multò superiùs quam par est , urethram secari , undè non solum inutilis , sed nonnulla facilè vitanda procreat accidentia , minùs apta , superior hæc canalis incisio ; ut jam à duodecim annis patet ex luculentissimâ *Clarissimi Præsidis* dissertatione de experimentis circà varias calculosos secandi methodos (a). Ministro confidebat Cheseldenus , confidunt in Angliâ artis proceres , & etiam in artis imperiti manu reponi posset catheter in Hawkinsiani instrumenti mox describendi usu. Itaque dum minister unâ manu scrotum , & alterâ catheteris extremum Chirurgus sustinet , cute primum simul ac pinguedine scalpello incisâ , ab angulo in quem accelerator & erector musculi coeunt , ad ischii tuberculum , in perinæi parte sinistrâ , lævæ manus indicem in vulnus immittit , sulcum catheteris versùs urethræ bulbum inquisiturus ; hocque mediante

(a) Mém. de l'Acad. Royale de Chirurg. Tom. III.

digito urethram parvâ & sufficienti plagâ incidit; mucroni scalpelli succedit apex conductoris *gorgeret* dicti, eodem semper favente digito indice sinistrae manûs; tum catheteris extremum superius à ministro recipit operatoris sinistra manus, per cujus sulcum dexterâ manu in Vesicam adigit conductorem Hawkinsianum. Hujus margo dexter in aciem assurgit quâ prostata & Vesicæ cervix apprimè dividuntur: inde amoto cathetere, mediante conductoris cavo, forcipes dentatæ introducuntur, ut iis apprehensus calculus non citò citiùs, ut quidam præscripserunt, extrahatur, sed lento gradu ut sensim via dilatetur, nullatenùsque partes contundantur ac divellantur. Si pudendæ arteriæ ramus acceleratorem & erectorem musculos perreptans, vel qui ad urethram tendit, aut ille qui ad prostatam fertur, in harum partium incisione læsi sint, fit hæmorrhagia, introducto in vulnus digito, compressione tutò & brevi cessura, si quidem spontè non sistat. Hanc methodum cohibendi fluxûs sanguinis immodici prædicavit vir Chirurgiæ peritiâ & Lithotomiæ successibus insignis, Lugduni, M. Pouteau, Acad. Reg. Chir. Socius.

QUÆ operationi laterali, quocumque alio modo instituatur, favent rationes, iis à fortiori annuit in stabiliendâ methodo Hawkinsianâ gaudens Chirurgia. Expeditiôr enim est, minorique rerum apparatu celebratur, cùm conductor, margine secante, sibi ipsi viam tutò paret, prostatam Vesicæque collum dividendo, qui in aliâ quâlibet encheiresi, introducendus per catheteris sulcum remaneret, sectis iisdem partibus à scalpello vulgari, seu lithotomo quocumque.

TUTIUS itemque res absolvitur, si quidem pars conductoris convexa recto intestino & inferiori urethræ parti opponitur, undè nullus omninò lædendi intestini recti metus, nec orificii ejaculatorii; nulla ergo prolis in posterum suscipiendæ desperatio: vulneris curandi expedita quoque est ratio, quia in morem crescentis lunæ formatum, inferiori trajectûs parti parcendo, non sunt colliquiæ à præterfluenti urinâ madidæ, vulneris consolidationi nocivæ.

Non minùs experienciæ quam rationi insistit laudata methodus. A quindecim retrò annis, Celeber. Hawkinsius, Londini hâc Chirurgiâ faustissimo cum successu calculosis opitulatur. Eam primâ vice Parisiis celebravit die 28 Octobris 1767,

Clarissimus Aëtus Præses in strenuo equitum vice-Tribuno, cui duos insignes calculos feliciter extraxit, intra breve temporis intervallum, consolidato, naturæ beneficio, vulnere. Tres alios ab hâc die secuit calculosos eâdem operandi ratione & prosperè admodum. Testes habuit quamplurimos, inter quos honoris causâ nominandi, D. *Tronchin*, serenissimi Aurelianensium Ducis Proto-Medicus, D. *de la Breuilhe*, Delphini & Delphinæ, dum viverent, primarius Medicus; & inter expertissimos Artis Magistros DD. *Pibrac*, *Houffet*, *de la Porte*, *Berdolin*, *Pean*, *Capdeville*, & D. *Dezoteux* legionis pedestris quæ Regis nomine insignitur, Chirurgus-Major, tunc nuper ex angliâ redux, & Londini operationum Hawkinsonianarum testis oculatus. Sapientissimi Magistri & Præsidis præceptis usus, hanc bis adhibui Lithotomiæ instituendæ methodum, nec improspere, præcipuis Cenomanensibus Medicis & Chirurgis adstantibus.

